

Inspraak raads carrousel 11 september 2014

Nadat wij eind 2012 te kennen hebben gegeven het witte theater te willen gaan exploiteren, met behoud van de laagdrempelige functie voor amateurkunst en cultuureducatie, hebben we ruim een jaar met de gemeente overleg gehad over de constructie.

Wij hebben in februari 2014 uiteindelijk van het college een voorstel gehad voor een erfpachtconstructie om het gehele Pengebouw te kunnen exploiteren. In dat voorstel zijn een paar randvoorwaarden benoemd. Eén daarvan is dat we 10 weken de tijd hadden om te reageren. Zo staat het ook letterlijk in de brief.

In het dossier over onze gesprekken met de gemeente is terug te vinden dat wij wel degelijk en regelmatig positief gereageerd hebben op het erfpacht voorstel.

De tweede voorwaarde was dat de stichting de huur moest opzeggen. Dat vonden wij een rare voorwaarde want wij waren op dat moment helemaal geen huurbaas.

De verantwoordelijkheid om met de stichting de huurovereenkomst af te handelen lag in onze ogen bij de gemeente.

In een krantenstukje laat de voorzitter van de stichting overigens weten dat ze op de hoogte waren van de inhoud van het voorstel, dus ook die voorwaarde kende. Hoe kan dit eigenlijk?

Het erfpachtvoorstel zelf hebben wij met een notaris en een advocaat besproken en die concludeerden dat het eigenlijk wel een raar voorstel was. Een erfpachtconstructie op de grond en het pand is niet echt gebruikelijk.

Zo waren er nog vele losse eindjes. Denk aan de WOZ waarde van het pand.

De ambtenaar van de gemeente verwoorde het zelf treffend in een mail naar ons: „ We moeten allereerst zelf weten wat we nu eigenlijk aan u leveren”.

Onze eerste kennismaking met de nieuwe wethouder verliep even anders dan wij hadden verwacht.

Wij vinden het onbegrijpelijk dat een proces dat al zo ver was en waar we met zijn allen vele uren hebben ingestoken opeens bij het eerste gesprek met de nieuwe wethouder, abrupt wordt afgebroken met de mededeling dat de wethouder vond dat hij zich niet langer gebonden voelde aan het voorstel en op zoek ging naar andere partners.

Voor ons geeft het alleen maar aan dat de gemeente uiteindelijk helaas geen betrouwbare gesprekspartner is gebleken.

Nu heeft de wethouder binnen een maand een overeenstemming bereikt met een nieuwe exploitant. Een stichting die zegt het gebouw commercieel te gaan exploiteren.

Wij zijn als lokale cultureel ondernemer aan de kant gezet. In het antwoord van het college op de vragen van Velsen Lokaal wordt gezegd dat de ambtenaren niet de overtuiging kregen dat wij de exploitatie rond zouden krijgen. Waar is dit op gebaseerd? dit wordt namelijk nergens onderbouwd. Er wordt ook gezegd dat wij in het gesprek op 29 april het bod niet hebben geaccepteerd en om een borgstelling hebben gevraagd maar dat is beslist niet waar. En welke garantie heeft de wethouder dan nu wel gekregen die hij blijkbaar van ons niet kon krijgen? Heeft hij hierbij ook rekening gehouden met de financiële consequenties die dit voor de gemeente kan hebben?

Het college zegt vervolgens dat de stichting het podiumgedeelte van het pand zal blijven huren en cultureel exploiteren. Wie gaat de rest van het pand dan exploiteren en/of gebruiken? Wij spraken namelijk over de exploitatie van het gehele gebouw. Dit in tegenstelling tot wat het college beweert in hun antwoord. Daar was immers ook het erfpachtvoorstel op gebaseerd. Wat er nu gebeurt is dat een bestaande huurovereenkomst wordt voortgezet. Een

huurovereenkomst die uitsluitend gaat over de begane grond van het gebouw. Dit is een geheel ander verhaal dan waar wij mee te maken hadden en hier is geen sprake meer van een gelijk speelveld. Waarom is hier voor gekozen? En mag de stichting dan straks wel het gehele gebouw gebruiken terwijl ze alleen voor de begane grond huur betalen?

Allemaal vragen die aangeven dat hier geen sprake meer is van een gelijkwaardig speelveld en wij betreuren het dat de wethouder voor deze weg heeft gekozen.

Ron Mellies en Hans de Pagter